

Ντύσιμο ή γδύσιμο;

Ἡ οἰός κανονίζει τὴν ἐμφάνισι τῶν **γυναικῶν**, ἰδίως τώρα τὸ καλοκαίρι; Ἡ αἰσχροτήτα ἢ ἡ σεμνότητα; Ἡ αἰδώς ἢ ἡ ἀναίσχυντία; Ὁ σεβασμός ἢ ἡ ξετσιπωσιά; Καί μόνο πού ξεκινήσαμε τὸ θέμα τοῦ ντυσίματος ἢ μᾶλλον τοῦ **γδυσίματος** τῶν γυναικῶν τὸ καλοκαίρι, γελᾶνε πολλοὶ καὶ ἀντιδρῶν:

—*Μὲν αὐτὸ θὰ ἀσχολούμαστε; Ἔχουμε τόσα ἄλλα προβλήματα!*

• Ὑπάρχει πιὸ σοβαρὸ θέμα ἀπὸ ἐκεῖνο, πού ἀσχολήθηκε ὁ ἴδιος ὁ Κύριός μας, ὁ Ἰησοῦς Χριστός; Καί ἓνα **βλέμμα πονηρό** νὰ ρίξη ὁ ἄνδρας σέ μιὰ γυναῖκα, ἰσοδυναμεῖ μέ **μοιχεία!** «Ὁ βλέπων γυναῖκα πρὸς τὸ ἐπιθυμῆσαι αὐτήν, ἤδη ἐμοίχευσε αὐτήν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ» (Ματθ. ε' 28). Τὸ πονηρὸ βλέμμα τὸ προκαλεῖ κυρίως ἡ ἄσεμνη γυναῖκα. Καί τὸ πονηρὸ βλέμμα, πού ἀνάβει σαρκική φωτιά, τὸ ρίχνει καὶ χωρὶς νὰ τὸ θέλῃ ἓνας ἄνδρας, ὅταν γύρω του, στό δρόμο, στά μέσα συγκοινωνίας, παντοῦ προκαλεῖται ἀπὸ τὴν **γύμνια τῶν γυναικῶν**. Καί ὄχι μόνο ἐξω κυκλοφορεῖ ἡ γυμνότητα, ἰδίως τὸ καλοκαίρι, ἀλλὰ βρίσκεται χειμῶνα καλοκαίρι στό **ἰντερνέτ**, πού διαθέτουν πλέον τὰ περισσότερα **κινητὰ τηλέφωνα**. Γιά ἓνα χριστιανὸ ἄνδρα, νέο ἢ καὶ ἡλικιωμένο, τὸ σπουδαιότερο θέμα (ἢ μεγαλύτερη νίκη) εἶναι νὰ κρατήσῃ τὰ μάτια τοῦ **ἀγνά**.

• Ὑπάρχει πιὸ σοβαρὸ θέμα ἀπὸ αὐτὸ πού ἀσχολεῖται ὁ ἀπόστολος Παῦλος; Μιλάει ὄχι ἀπλῶς γιὰ σεμνή στολή στίς γυναῖκες, ἀλλὰ γιὰ **καταστολή**, δηλαδή, νὰ καλύπτεται ὅλο τὸ σῶμα τους καὶ νὰ μὴν ὀδηγῆ ἢ ἀπρεπῆς ἐμφάνισις σέ σαρκικές ἐπιθυμίες τοὺς ἄνδρες.

«Βούλομαι τὰς γυναῖκας ἐν καταστολῇ κοσμίῳ, μετὰ αἰδοῦς καὶ σωφροσύνης κοσμεῖν ἑαυτάς...» (Α' Τιμ. β' 9).

• Ὑπάρχει πιὸ σοβαρὸ θέμα ἀπὸ τὸ πυράκτωμα τῆς **σεξουαλικῆς φωτιᾶς**, πού γίνεται καμίνι ἀπὸ τὴν ἐκθεσι γυμνοῦ σώματος, ἢ ἄνδρός ἢ γυναικός;

Ἕως μὴ σπεύσουν μερικοὶ νὰ δικαιολογήσουν τὸ γυμνισμό, λέγοντας:

—*Μπορεῖ ἐξωτερικὰ νὰναι ἄσεμνοι, ἀλλὰ μέσα τους εἶναι... καλοὶ ἄνθρωποι! Ὁ Θεὸς βλέπει τὸ μέσα, ὄχι τὸ ἔξω!*

Ἕως ἀκούσουμε τὸν ἱερό Χρυσόστομο: «Καὶ ἡ **στολή** κατεσταλμένη... Ἡ γὰρ τῶν μελῶν τῶν ἐξωθεν εὐταξία εἰκὼν τις ἐστὶ τῆς ἐν τῇ ψυχῇ καταστάσεως» (Ε. Π. Ε. 36,88-90). Μετὰ φρασῆς: Καί τὸ ντύσιμο νὰναι σεμνὸ. Διότι ἡ καλὴ ἐξωτερικὴ ἐμφάνισις εἶναι καθρέφτης τῆς καταστάσεως πού ἐπικρατεῖ στήν ψυχή.

• Ὁ Θεὸς βλέπει καὶ τὸ μέσα καὶ τὸ ἔξω. Καί δέν μπορεῖ νὰ θεωρῆ ἅγιο ὅποιον ὀδηγεῖ τοὺς ἄλλους στήν ἁμαρτία!

Ἡ εὐσεβῆς γυναῖκα μπροστὰ τῆς ἔχει ὡς **πρότυπο** (μοντέλο) τίς **ἅγιες γυναῖκες**, πού ὅλες παριστάνονται στίς εἰκόνες σεμνά ντυμένες. Γιά τὴν εὐσεβῆ γυναῖκα ἢ μόδα τοῦ ντυσίματος, καὶ μέσα καὶ ἐξω ἀπ' τὸ Ναό, λέγεται **«σεμνότητα»**.

• Πιστεύουμε, ὅτι γιὰ τίς περισσότερες γυναῖκες, πού τολμοῦν μέ κυνισμό νὰ μπαίνουν σέ ἱερό χῶρο (μέ ἄσεμνο ντύσιμο, πού μᾶλλον μέ **γδύσιμο** ἰσοδυναμεῖ), δέν ἰσχύει τὸ ἐλαφρυντικὸ τῆς ἀγνοίας. Ξέρουν, ὅτι ἡ ἐμφάνισις τους εἶναι προκλητικὴ. Καὶ ὄχι μόνο τὸ ξέρουν, ἀλλὰ τό... κάνουν ἐπίτηδες.

Γι' αὐτὸ «**γδύνονται**», ὄχι φυσικά γιατί ζεσταίνονται, ἀλλὰ πρωτίστως γιατί θέλουν νὰ **προκαλέσουν** τὰ βλέμματα τῶν ἀνδρῶν.

Ἕως ὁ Κύριός μας ἔβγαλε ἐξω ἀπ' τὸ Ναὸ τοῦ «Σολομῶντος» (τῆς παλαιᾶς λατρείας) ὄσους τὸν βεβήλωναν, θὰ ἐπέτρεπε τῇ **βεβήλωσι** τοῦ Ναοῦ τῆς Καινῆς Διαθήκης; Εἶδε τότε μέσα στό Ναὸ «**πρόβατα καὶ περιστέρια**» καὶ χρησιμοποίησε φραγγέλιο (Ἰωάν. β' 18). Καὶ θὰ ἔμενε ἀδιάφορος μπροστὰ σέ ἄσεμνα καὶ ἀναίδῃ πρόσωπα, πού κάθε ἄλλο παρά λευκά περιστέρια καὶ ἄκακα πρόβατα εἶναι;

• Ὁ Ναός εἶναι **τόπος ἡσυχίας** καὶ ὄχι ἐσωτερικῆς παραχῆς καὶ ἐξωτερικῆς ἀναταραχῆς. Πῶς εἶναι δυνατόν νὰ «διάγωμεν ἡσύχιον βίον ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ καὶ σεμνότητι» (Α' Τιμ. β' 2), ὅταν καὶ σ' αὐτήν ἀκόμα τὴν ἱερῇ μας σύναξι, στίς ἱερὲς ἀκολουθίες τῆς πίστεώς μας παραζώμαστε; Καὶ ἡ παραχὴ προέρχεται ἀπ' τὴν **ἀσεβεία** (τὸ ἀντίθετο τῆς εὐσεβείας) καὶ ἀπ' τὴν **ἀναίδεια** (τὸ ἀντίθετο τῆς σεμνότητος).

• Τὸ θέμα τῆς γυμνιστικῆς μόδας κατὰ τοὺς θερινούς μῆνες δέν εἶναι παρωχηδία. Εἶναι σοβαρὸ. Ἕως ἀπαιτῆ μικρὴ θυσία τὸ **σεμνὸ ντύσιμο**, δέν ἀξίζει αὐτὴ ἢ θυσία; Οἱ μάρτυρες θυσίαζαν τὴ ζωὴ τους, γιὰ νὰ μὴν ἀρνηθοῦν τὸ Χριστὸ καὶ χάσουν τὴν οὐράνια βασιλεία Του. Καὶ οἱ σημερινοὶ χριστιανοὶ δέν μποροῦν νὰ καλύψουν τὸ σῶμα τους γιὰ νὰ μὴ κολαστοῦν;

• Ἡ Ἐκκλησία ἔχει τοὺς τρόπους γιὰ νὰ περιφρουρῆ τὴν ἀγιότητα τῆς λατρευτικῆς τῆς συναξέως. Τὸ «πάντα κατὰ τάξιν καὶ εὐσχημόνως γινέσθω» (Α' Κορ. ιδ' 40) δέν εἶναι σχῆμα λόγου. Εἶναι λόγος, νουθεσία, προτροπή. Ἕως εἶναι καὶ ἐνέργεια. Ἕως ἐπανέλθῃ, λοιπόν, στή λατρεία μας ὁ ἅγιος θεσμὸς τῶν **διακονισσῶν**. Ἕως ἕνα ἄρετες γυναῖκες, πού φρόντιζαν, ὡς **«εὐταξία»**, γιὰ τὴν ὄλη παρουσία τῶν γυναικῶν κατὰ τὸν καιρὸ τῆς λατρείας.